

OUDHEIDKUNDIGE KRONIEK

Op 19 Mei 1922 schreef Alfons Van Werveke in “De Gazet van Gent” een artikeltje over De Bargie van Gent op Brugge.

De brug, die aan den aanvang van de Bruggsche Vaart, de Noordkaai aan de Zuidkaai verbindt, heet *Bargiebrug*. Men vindt dezen naam met de vertaling *Pont de la Barque* bij Goethals (1796). De Vreese (1799-1800) geeft *pont de la Barque* zonder Nederlandschen naam en in den Atlas van 1809 op het Stadsarchief vindt men *pont de la Chasse royale*, naar een naburige herberg. De officieele lijst van 1812 vermeldt deze brug niet, ten ware *pont de la Porte de Bruges*, zonder Nederlandsch, dat men op bladzijde 23 vindt, met de vermelding “Nieuwe brug bij de Bruggsche poort”, deze brug bedoelde, wat niet zeker is; het is best mogelijk dat er hier sprake is van de *Oude Bruggsche*

Poortbrug, die elders niet is vermeld.

De *Bargiebrug* heeft haar naam naar de *Bargie*, dat is de veerschuit, dienende tot vervoer van reizigers en koopwaar tusschen Gent en Brugge, en die daar dichtbij aanlei. In onze nota over de Bruggsche Vaart hebben wij gezegd, dat de regelmatige dienst een aanvang nam met de opening van den waterweg in 1613. Het vaartuig werd dan getrokken door twee paarden, die werden afgelost halverwege te Aalter. De reis duurde acht uren om een weg af te leggen, die men nu in 38 minuten doet! Men moet echter alles zeggen: als men 13 maal meer tijd besteedde aan de reis, was deze zoo gemakkelijk en aangenaam als geen enkele reisgelegenheid alsdan aanbod en vooral werd onderweg een eetmaal opgediend als nergens elders in eenig gasthof een beter te krijgen was.

Een groot getal reisverhalen, door voornamen personen van verschillende landen uitgegeven, roemen de reis per bargie als een toonbeeld. Een Hollander, die een hondertal jaren geleden per bargie reisde, beschrijft dit als een wonder. Wij trekken hier en daar een zin uit zijn lang verhaal: “Veel had ik van dit vaartuig en van de reis, die men er mede doet, hooren spreken... De meeste menschen zijn gewoon met vergrooting over zaken te spreken, waarmede ze ingenomen zijn, ...hetgeen men mij van de reis met de barge van Gent op Brugge mededeelde was in geen deel overdreven... De barge is een fraai vaartuig, breed en lang. Boven de kajuit is wel voor vijftig personen een zitplaats, die beschermd is voor de zon en den regen door een zeil gespannen in de gedaante van een tent, zeer fraai beschilderd. Op het dek, alwaar de pakgoederen onder zeilen geborgen worden, kan men gezamenlijk op en neder wandelen. Aan den voorstevan is een groote vergulde leeuw. In de kajuit bestaat de wand uit rood fluweelen vakken, afgedeeld door groote spiegels. Het verhemelte is wit met goud. De zitplaats is een canapé en men heeft er nette stoelen, een tafel met een fraai kleed bedekt en een stookplaats. Men heeft uitzicht achter en op zijde. In een fraaie kamer aan den voorstevan wordt men aan tafel uitstekend bediend. Wij hadden soep, ten minste vierderlei soort vleesch, rog, tongen, zalm, groenten en aardappelen; vervolgens gevogelte, hoenders en pasteien, en ten slotte kersen, aardbeziën, taarten, beschuit, bitterkoekjes en meer kleinigheden. Ik dronk hierbij een halve flesch wijn en betaalde voor het middagmaal met den wijn vijf en halven frank. De vracht is twee frank.”

A. Van Werveke